

conjungere voces, hac addita ratione, quia in una voce duo sæpe occurrunt accentus, quorum prior neque distingvere neque conjungere potest v. g. **ואברהם** & Abraham, habet Sakephum & Paschtam, Sakeph distingvit, sed Paschta nullius est usus, nisi quod tono suo ante Sakephum alias requisito, Syllabam primam afficiat. Ad hac excipit Frankius §. 5 1) *se in præfatione monstrasse ex Masora, qua ratione duplex accentus sit in una voce, hanc vero partem esse omissam.* Nescio utrum verum loquatur, mendax enim nullum fidem meretur. Sed infra videbimus, quot vitia Frankius in illa Masoræ versione commiserit & quod potius Cl. Viri sententiam evidenter probet. conf. §. 8. & 18. Si ergo est omissa, gratias referat censori qui expunxit; illa enim versio in ejus dedecus & bibliopolæ damnum fuisset impressa. 2) *excipit §. 6. majorem esse emphasin in voce duplici accentu notata.* Sed eum codicis hebræi plane ignarum esse existimo, qui omnibus vocibus, duplici accentu notatis emphasin vult tribuere. Et unde probat emphasin in illa voce latere? nullam aliam rationem reddit, quam quod in Hercule h. e. Diacritica sua hoc docuerit, quam, si evolvis, nil nisi mera somnia invenis. 3) *Excipit §. 7. duplicem accentum indicare Hebræorum epizeuxin, quam illustrat illo vulgato: O Coridon Coridon, quæ te dementia cepit.* Ebræi enim illud præcipuum præ aliis habent, quod non semper opus sit illam vocem geminamdam explicite ponere, sed possunt illam repetendam duplici accentu notare. Quæ sic eandem vim habet vel ad distributionem vel ad exaggerationem. Hinc Gen. V, 29. **הִי** per *hic hic* vertit §. 10. Sed hæc omnia pro autoritate dicit, nulla vero ratione probat. Fac periculum, lege & verte bis voces, quas duplici accentu notatas invenis, videbis, quod sensus sit absonus. Sic repetendæ forent voces Merca & Mahpacho, Sakepho & Munacho, Sakepho & Paschta &c. notatæ, quod sane absonus. Si Epizeuxis accentibus indicatur, cur quælo in sacro Codice illa figura repetita voce exprimitur Es. XXXIII, 6. *Jehova: Jehova* Deut. 28, 44. *Superne, superne, & inferne & inferne.* Nec probatur hoc Gen. V, 29. Masoretis. Masora enim non dicit, quod vox sit repetenda, sed quod in voce **הִי** accentus Geresch primo, & Tlischā secundo loco modulatione quadum cantandus sit. Præterea nec LXX. nec Chaldæus, nec

Vul-